

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	na dom dostavljen:	na dom dostavljen:
celo leto naprej K 24—	celo leto naprej K 22—	celo leto naprej K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5-50	četrt leta 5-50
na mesec 2—	na mesec 1-90	na mesec 1-90

Dopis naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izšla vsak dan s svetlo izvirno in praznično.

Inserati veljajo: peterostopna petič vrsta za enkrat po 16 vin, za dvakrat po 14 vin, za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 83.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto skupaj naprej K 25—	celo leto naprej K 30—
pol leta 13—	za Ameriko in vse druge dežele K 35—
četrt leta 6-50	celo leto naprej K 35—
na mesec 2-30	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakur. Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 83.

Ogromen plen na Kosovem.

BOJI NA ČRNOGORSKIH TLEH.
— V MITROVICI 10.000 SRBOV
VJETIH, 19 TOPOV UGRABLJE-
NIH. — AVSTRIJSKE ČETE PRED
VUČITRNO.

Dunaj, 25. novembra. (Kor. ur.)
Uradno razglasa:

Jugovzhodno bojišče.

Črnogorci smo vrgli nazaj tudi
vzhodno od Foče. Jug - vzhodno
Sjenice smo prekorčili črnogorsko
mejo.

Pri zavzetju Mitrovice, o kate-
rem smo poročali včeraj, so c. in kr.
čete vjele 10.000 Srbov in vplenile
6 mozarjev, 12 poljskih topov,
mnogo vozil, različne municije, 7
lokomotiv, 130 vagonov in mnogo
druga vojna materiala. Neka
avstro - ogrska kolona je dospela,
prodirajoč preko Mitrovice, v oko-
lico Vučitrna.

Južno od tod korakajo nemške
in bolgarske čete čez Sitnico. V bo-
jih za Prištino je bilo 6800 Srbov
vjetih ter 6 srbskih topov vplenjenih.
Namestnik načelnika generalnega
štaba pl. Höfer, fml.

**PRI PRIŠTINI SO VJELI NEMCI
7400 SRBOV TER VPLENILI 6
TOPOV.**

Berlin, 25. novembra. (Kor. ur.)
Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan dne 25. no-
vembra

Balkansko bojišče.

Pri Mitrovici so vjele čete ge-
nerala von Kossava okrog 10.000
Srbov ter vplenile 19 topov.
V bojih za Prištino in ob Sitnici
smo ugrabili 7400 mož in 6 topov.
Vplenjenega je mnogo vojnega mate-
rijala in zalog.

Vrhovno armadno vodstvo.

**FRANCOSKO URADNO
POROČILO.**

23. novembra. Orijentska
armada. Po spopadih dne 19. in 20.
t. m. na levem bregu Črne reke je
potekel 21. november v tem okolišju
brez bojev. Takisto tudi v odseku
Strumica.

**POLOŽAJ NA SRBSKEM BO-
JIŠČU.**

Bitka za Kosovo polje je bila od-
ločena čim so se zavezniške čete po-
lastile obeh najvažnejših točk: Mi-
trovice in Prištine, kjer so ugrabile
skoraj 18.000 Srbov in 25 topov. Srbska
armada se naglo umika in naše
čete so ji za petami. Na več točkah
so že prekorčili Sitnico ter se na-
hajajo v boju s srbskimi zadnjimi vo-
ji, ki krijejo na Čičevici planini
umikalno črto na Peč. Velik del srbske
armade se umika na Prizren. To
umikalno črto ogrožajo Bolgari, ki
skušajo prodreti čez Kačanik. Raz-
umljivo je, da se Srbi baš pri Kača-
niku z vso ljutostjo branijo, saj je od
tega njihovega odpora odvisno, ali
se jim bo posrečilo spraviti grbs svo-
je armade čez Prizren v Albanijo,
kjer hočejo, kakor se javlja ob Dri-
nu na Dibro, da se pridružijo makedo-
nski fronti. — Naše čete ki operi-
rajo iz smeri Nova Varoš - Sjenica -
Novi Pazar so se že znatno približa-
le črnogorski meji, katero ščitijo
močne sovražne čete stoječe najbrž
na fronti Bjelopolje - Rožaj - Peč-
Djakova. Na naših tleh se nahajajo
le še mali sovražni oddelki med re-
kama Lim in Čehotina (ki se izliva
pri Foči v Drino). Tudi ti oddelki bo-
do kmalu pregnani.

Dosedaj 108.000 vjetnikov.

Berlinski listi konstatirajo, da so
avstrijske, nemške in bolgarske čete
vjele dosedaj v Srbiji 108.000 mož.
Pri tem pa niso všteti številni pre-
bezniki.

Brezupen položaj srbske armade.

Listi poročajo: O srbski armadi
na Kosovem ni nobenih poročil. Ob-
koljevalne operacije avstrijskih, nem-
ških in bolgarskih čet entente kro-
ge skrajno vznemirjajo Srbski vojni
minister je izjavil poročevalcu »Cor-
riere della sera«, da ni izključeno, da
bo morala srbska armada kapitulirati.
Umikanje srbskih čet v Albanijo
je ogroženo, ker se zbirajo proti
njim močne albanske tolpe, ki skuša-
jo prodreti tudi na Dibro in Ohrid ter
se tam združiti z bolgarskimi četami.

Boji pri Kačaniku.

»Agence Havas« javlja 24. no-
vembra: Del srbskih čet, ki se naha-
ljajo že v Albaniji, je odšel na Kača-
nik, da ojači tamkajšnjo srbsko fron-
to. Bolgari poskušajo tam izvršiti ve-
lik obkoljevalni manever, pa so bili
na severovzhodni fronti predče-
rašnjem že tretjič vrženi nazaj.

Položaj pred Bitoljem.

Solun, 23. novembra. (Kor. ur.)
Srbsko poročilo z dne 22. novembra
pravi o položaju pred Bitoljem: Iz
Gostivarja, Kičeva, Dibre in Ohrida
prihajajo nova ojačenja, iz Soluna pa
topovi in municija. Srbi držijo fronto
jugozapadno Prilepa, pozicije pri Pri-
lipcu (6 km južno Prilepa), Brodu
(40 km severozapadno Prilepa) in
Kičevu. Vojni minister Bojović orga-
nizira v Solunu dobavo provijanta.
Srbski prometni minister se nahaja v
Bitolju.

Kritičen položaj francoskih čet v
Makedoniji.

Italijanski listi poročajo: Fran-
coska fronta se nahaja v kritičnem
položaju. Na francoske čete, ki šte-
jejo le 50.000 mož, pritiska 80.000
Bolgrov, ki imajo jako močno arti-
lerijo. Merodajni francoski krogi že
uvažujejo, ali bi ne bilo potrebno, da
se francoske čete na fronti Demirka-
pu — grška meja zopet umaknejo.

Iz Soluna poroča »Vilag«: Na
Vardarski fronti so Bolgari v ogrom-
ni premoči. Francozi so se morali pri
Valandovu umakniti. Na višini 350 je
divjal osemurni bajonetni boj, v ka-
terem so bili Francozi končno po-
raženi.

S fronte Dojran - Gjevgjeli pri-
haja vsak dan 700 do 800 ranjenecv
v Solun.

Naše čete na Solun?

»Corriere della sera« priznava,
da je četverozveza v velikih skrbeh,
da bodo udarile armade centralnih
držav, čim bodo gotove s Srbi, na
francosko - angleške čete ter event.
prodrle na Solun.

Kje je srbska vlada?

Med tem ko javljajo francoski
listi, da pride srbska vlada v Solun,
poroča »Corriere della sera«, da je
Pašić zavezniškimi kabinetom urad-
no sporočil, da se bo srbska vlada
naselila v Skadru. Četverozvezni di-
plomati pa se nahajajo v Bitolju.

Italijani se izkrcavajo v Albaniji?

Francoski listi vedo povedati, da
se izkrcavajo v Albaniji močne itali-
janske čete. Kje, tega pa Italijani ne
povedo.

Bolgarski protest radi dum - dum
krogelj.

Sofija, 25. novembra. (Kor. ur.)
Agence telegraphique bulgare poro-
ča: Bolgarska vlada je podala po-
novno pri vladah nevtralnih držav
proti vporabi dum - dum krogelj s
strani Angležev in Francozov pro-
test in preti, da uvede povračilne
odredbe.

Grška se je uklonila.

Atene, 25. novembra. »Agence
Havas«. Grška vlada je včeraj ob 5.
popoldne podala odgovor na noto
četverozveze. Odgovor je pisan v ja-
ko prijateljskih izrazih in daje zahte-
vana zadoščenja ter vsa za potrebno
smatrana jamstva.

London, 25. novembra. Reuter-
jev biro javlja iz Aten: Vlada je od-
govorila na noto četverozveze. Ka-
kor se čuje, je sprejela zahtevanje,
da se čete allirancev ne smejo raz-
orožiti nego morajo na grškem ozem-
lju imeti akcijsko svobodo. Kar se
tice njih varnosti, dalje olajšav na
železnica in brzojavih, si je grška
vlada pridržala natančni preudarek
glede vseh posamičnosti. Izjava če-
tverozveze, da bodo alliranci po-
zneje vrnilo zasedene dele kraljestva
in plačale za storjeno škodo primer-
no odškodnino, je preprčala vlado
o prijateljskih namelih entente. »Ti-
mes« javlja, da ne zahtevajo zvezne
države od Grške, naj opusti svojo
nevtralnost.

Četverozveza ni zahtevala
demobilizacije.

London, 25. novembra. (Kor. u.)
Reuter. Poslaniki četverozveze v
Atenah niso zahtevali demobilizacije,
temveč so predlagali, da se naj v
ozemlju, v katerem operirajo enten-
tine čete, ne nahajajo nobene grške
čete.

Pogajanja v Atenah se nadaljujejo.

»Times« javlja iz Aten: Mini-
ster Cochon ostane še nadalje v Ate-
nah ter bo nadaljeval pogajanja gle-
de garancij, ki jih naj da Grška če-
tverozvezi.

Anglija pripušča zopet promet grških
parnikov.

Atene, 24. novembra. (Kor. ur.)
Uradno. Angleška vlada je dovolila,
da smejo z žitom in drugim blagom
naloženi parniki, ki jih je zadržavala
na Malti, zopet odpluti. Tudi pošilja-
nje brzojavov čez Malto je zopet pri-
puščeno.

Odpust grških rezervistov?

Preko Zeneve: V francoskih
podučenih krogih se zatrjuje, da bo
Grška najbrž odpustila one rezervis-
te, ki so bili poklicani v ojačenje
grških garnizij ob srbski meji.

Grey še ne more dati pojasnil o
grškem vprašanju.

London, 25. novembra. (Kor. u.)
Reuter. V zbornici poslancev je izja-
vil Grey na vprašanje, ali je dobila
Grška od izbruha vojne sem kaj de-
narja, ozir. ali ji je bil obljubljen, da
v sedanjem trenutku ni primerno go-
voriti o finančnih transakcijah med
Anglijo in njenimi zaveznicami, ozir.
nevtralnimi državami. V tem trenu-
tu tudi še ne more podati o grškem
vprašanju nikakega pojasnila.

Pred zasedanjem romunskega
parlamenta.

Iz Bukarešte poročajo: Kralj
Ferdinand zasedanja romunskega
parlamenta ne bo osebno otvoril, ker
grozijo unijonisti, da bodo motili pre-
stolni govor. Ministrski predsednik
bo zato v njegovem imenu prečital
poslanico, ki bo poudarjala, da mora
Romunija tako dolgo ostati nevtral-
na, dokler je to združljivo z njenimi
vitalnimi interesi. Min. predsednik
Bratianu soglašja sedaj popolnoma s
kraljem, ki je prepričan o končni
zmagi centralnih držav. Filipescu
zahteva v svojih listih ustanovitev
koalicijskega kabineta, ki bi naj re-
prezentiral »vlado pobratenja« ter
vžival zaupanje celega naroda.

Sofijski listi poročajo, da se je
vršil v Bukarešti kronski svet, ki se
je bavil s pripravami za parlamen-
tarno zasedanje. K posvetovanju so
bili povabljeni tudi zastopniki ne-
vtralistov Carp, Majorescu in Marg-
hiloman ter zastopniki intervencijo-
nistov Filipescu, Jonescu in Rosetti.

LISTEK.

O počitnicah na Dolenjskem.

Marija Kmetova.

(Dalje.)

Črna vročina nas pari. Nebo je
medlo, cesta prašna in bela in svetla,
da nas reže luč v oči. Na vse strani
travniki, širni in bogati, polja in v
dalji gozdovi.

»To vse je samostansko.« nam
pove možki, ki nas doide, »vse tja
daleč naokrog, kolikor morete vi-
diti.«

»Koliko pa je res do Žužember-
ka?« ga vprašamo.

»Stiri ure, če boste šle hitro, si-
cer pa pet.«

»Kaj res?«

»Seveda, lahko verjamete.«

»Eh, nič ne de, kar poidimo.«

»Pa ne vem, če pridete.«

»Bomo, bomo. Smo dobre v no-
gah. Kam pa pridemo zdaj?«

»Najprej je Muljava.«

»Jurčičeva rojstna vas?«

»Da, Jurčičeva. Jurčič je bil moj
stric, brat moje matere. Še dobro se
ga spominjam, deset let sem bil star

takrat in še prav dobro vem, kako je
prišel nekoč k nam — k sosedu —
in me je nekaj vprašal, pa ne vem,
kaj že.«

»Kakšen je bil?«

»Tako — srednje postave, suh-
ljat in temno kostanjevih las. Moja
mati, njegova sestra, še živi. Lahko
jo vidite.«

Razveselile smo se tega in hitre-
je nam gre pot izpod nog.

Visoki topoli stojijo ob mlinu
kraj ceste in potem še in še, po dva
in dva. Pisane loke, polne rumenega
in belega cvetja, modra deteljišča
polna belih metuljev, cvetoča ajda
deht in vabi čebele, potoček se vije
in vije v najraznovrstnejših vijugah,
da ne ve človek, kam teče pravza-
prav. Tako mila lepota leži vsepo-
vsod, blaga in tiha lepota, ne prešer-
na in bahava kakor na Gorenjskem.
Hribočki in doline, loke in topoli, cvet-
je in bela cesta. In ljudje kakor bi
sanjali čudne sanje, mehke in boža-
joče.

Cesta se pomalem dviga in kma-
lu smo na Muljavi. Po gričku so po-
sajene hiše, mežikajo in drhtijo v
toploti kakor bi jih zeblo.

V Jurčičevi hiši nam je nekako
čudno pri srcu, a ne morem si pred-
stavljati prav v živo, kdo je bil tukaj,
kdo in kolik človek. Jurčičeva se-

stra, ki biva v sosednji hiši, je že
stara, a čvrsta in trdna. Pravi nam:

»Jože je kar malo posedel doma
in čečkal — in potem je prebral, pa
je bilo tako lepo! Takrat, ko je bila
vzidana plošča, je bilo tu vse polno
gospode in peli so in klicali: Živio
Jurčič! In vsak je hotel vedeti, kako
in kaj je živel, kako pisal in vsesorte,
da reva sama nisem vedela kam. A
ugajalo mi je vendarle vse to. Škoda
je bilo Jožeta, tako mlad je umrl.
Vse gre, vse gre.« In otrne si solzo.
Potem nam skuha žgancev in mleka
in se oprošča na vso moč, da je sla-
ba moka, da žgancev iz take moke
ni moči dobro in lepo skuhati. A nam
ugajajo žganci še zato, ker jih je
skuhala Jurčičeva sestra.

Na Krko bi rade šle. Zato mora-
mo od glavne ceste v stran.

V mnogih kataraktih pada Krka
tam ob vasi, se béli, peni in šumi s
topoli vred, ki se pogovarjajo z njo
in ji dobrohotno prikimivajo. Cer-
kev je bogata in topla, in svetniki so
postavljeni krog altarja, kakor bi šli
tudi tako malo na izprehod kot me.
Nič pravega spoštovanja nimam do
njih, tako zlati in bogati so, da se
človeku zablešči že ob samem po-
gledu nanje. Romarska cerkev —
dosti denarja imajo.

Gremo malo ob Krki in zagleda-

mo lepo hišico. Cvetoči oleandri sto-
je tik ob Krki in rože cveto in pojejo
veselo. Radovedne smo, kdo zna
oskrbovati vse tako lepo — in stopi-
mo v hišo. Nikogar ni. Po stenah vise
umetniške slike in lončki cvetic. Sto-
pimo v sobo. Lepo pogrnjeno miza,
slike starih kranjskih očakov v na-
rodni noši in spet vse polno cvetic
kroginkrog. V drugi sobi je polno
knjig in časopisov, umetniških revij
in naslanjač posebnega, starega slo-
ga. Tedaj pride nekdo iz kuhinje.

»Imate gotovo študenta v hiši?«
pravimo in se ozremo šele zdaj.

Vse tri se začudimo.

Sloka ženska stoji pred nami,
stoji in nas gleda z velikimi, sanjavi-
mi modrimi očmi, kakor preplašena
golobica. Človek bi se je ne upal do-
tekniti, tako rahla in nežna je, tako
plaha in začudena. Kar gledamo se
in komaj rečem:

»Ste kar sami?«

»Sama sem.«

A potem gremo in se niti ne
oprostimo. Vse smo pozabile pri tej
čudoviti ženski, kakršno bi človek
težko našel v najfinjšem salonu.

Posedimo malo v gostilni, kjer
nas ogledujejo od vseh strani. Neka-
ko nezaupljivi so do nas in prav na-
tančno ogledujejo denar, ki ga damo
za naročeno, in pazljivo motrijo vse

kretnje. Treba je povedati, kdo smo,
odkod in kam gremo. In ob koncu
pravi gostilničar:

»Smo mislili, da ste vohunke.«

Glej ga spaka — vohunke!

»Pa fotografirati ne smete nič
zdaj tod okrog.« reče še gostilničar.
»Saj ne. Niti ne znamo ne in apa-
rata nimamo nikakega.«

»O, pa tole.«

»To je škaflija za glavnike in ta-
ke stvari. Le pogledajte!« In Mina od-
vije papir, odpre škaflijo in mu jo
pomoli pod nos.

»Mhm — ampak fotografirati ne
smete.«

»I saj vidite!«

»Mhm.«

Že precej pozno popoldne je, ko
odhajamo s Krke. Ob neki gostilni sto-
ji voznik in pravi naj prisedemo, če
gremo daleč. Zmenimo se brž in prav
vesele smo, da se popeljemo kos
poti. Tresemo se na lojtrnicah, da
nam poskakuje želodec in šklepeče-
mo z zobmi. Mimo nas hite njive,
beži cvetje in grmovje.

Ob eni strani ceste teče Krka,
velika, tiha in resna. Kakor bogata
gospa je, v modričasti svileni obleki,
z dolgo vlečko in rožastim klobu-
kom.

(Dalje prihodnja.)

Boji ob Soči trajajo dan in noč.

OB IZLIVU VIPAVE LJUTI BOJI — JUNAŠKA PEHOTNA POLKA ŠT. 7 IN 27. — CELODNEVNI BOJI PRI SV. MARTINU. — PRI OSLAVJU DVE ITALIJANSKI STOTNIJI UNIČENI.

Dunaj, 25. novembra. (Kor. ur.) Uradno se razglasa:

Italijansko bojišče.
Ljuti boji v prostoru med izlivom Vipave in Sv. Martinom so trajali dan in noč. Severno od gore Sv. Mihaela je sovražnik neprestano napadal z močnimi silami. Večkrat se mu je posrečilo, vdreti v naše jarke, vedno pa sta ga nazadnje po mnogurnem bližinskem boju zopet vrgla ven hrabra alpska pehotna polka št. 7 in 27. Nekaj italijanskih napad na goro Sv. Mihaela se je izjalovil, kakor vsi prejšnji napadi. Tudi pri Sv. Martinu je valovil boj cel dan sem in tja, tako dolgo, da se je končno posrečilo, pozno zvečer, preizkušnim honvedskim četam tudi tu popolnoma zopet zavzeti in obdržati naše pozicije.

Goriško mostišče, južni del mesta in kraja Sovodnje in Rupa, so stali pod silnim artiljerijskim ognjem. Več sovražnih batalijonov je naskočilo pri Oslavju, vendar smo jih odbili ter 2 stotniji uničili.

Dva naša metala sta metala bombe na Tolmezzo.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

BITKA ZA GORICO.

Četrta bitka za Gorico je dne 24. novembra v bojih za pozicije vzhodno Gradišča ob Soči, in sicer za vrh Sv. Mihaela in Sv. Martina in ob Sv. Martinu dosegla svoj višek. Sovražnik je pognal na ta, komaj 4 kilometre široki odsek polk za polkom. Obojestranski pehoti si stojita v najsprejemnejših jarkih, na nekaterih točkah nasproti komaj sto korakov. Iz tega se da razlagati ljuti, več ur trajajoči boj z ročnimi granatami in golim orožjem. V bojih za vrh Sv. Mihaela, ki je sedaj žarišče vseh italijanskih naporov, sta se odlikovala kakor tudi že na vseh drugih bojiščih, štajerski pešpolk št. 27 in koroški št. 7.

Boj za vrh Sv. Mihaela.

Italijanska artiljerija in infanterija delata z vso silo na to, da bi zavojevali vrh Sv. Mihaela južnozapadno Gorico. Brez vrha Sv. Mihaela je posest Gorice nevzdržna, ako bi namreč Italijani vdrlili s strani Brd v mesto, ker bi bilo vedno izpostavljeni avstrijskemu ognju z boka. Radi tega pa žrtvuje Cadorna v bojih za vrh Sv. Mihaela hektatome in radi tega ga naše vojaštvo drži tako žilavo in vztrajno. Boji za vrh Sv. Mihaela so strahoviti. Iz poročila nekega vojnega poročevalca podajemo kratko sliko o teh bojih: Z opazovališča v Gorici sem mogel opazovati bitko skozi več ur. Italijanska artiljerija je koncentrirala svoj ogenj na avstro - ogrske strelske jarke na severozapadnem pobočju in na najvišji greben hriba Sv. Mihaela, brez dvoma v predpripravo za nov naval infanterije. Da se ta prepreči, so koncentrirali avstro - ogrski topovi svoj ogenj na italijanske jarke, ki so le par stotin metrov nižje. Kopa se je kadila kakor Vezuv, in ta kopa se imenuje »mrtvaški hrib«, ker je tam italijanskih trupel ležalo na kupe. Beli šrapneli oblačili in temnejši oblaki 30 in 35 cm topov so zakrivali pobočje in vrhove v bele in temne vence. »Moj Bog, kak pekel! Kako le morejo prestati to ljudje! Kake junake imam!« tako je vzkliknil oficir, ki me je spremljal. Na naši levici so oddajale naše havbice salvo za salvo, ali Italijani so izstrelili petkrat toliko.

Col di Lana.

Frankobrod, 25. novembra. Nekaj potnik, ki se je vrnil iz Italije, poroča »Frankfurt. Zeitg.«, da italijanski vojaški krogi prav dobro vedo, da Col di Lana ni bil zaseden od italijanskih čet in ni v italijanski posesti, ali Cadorna vzdržuje svojo trditev, ker potrebuje za parlament uspehov. Na to se nanašajo tudi brezupni napori ob soški fronti. Italijani pa obenem grade močne obrambne črte za sedanjo fronto in pripravljajo celo centralno kurjavo v strelskih jarkih.

Italijanske izgube.

Basel, 25. novembra. Nevtralnemu časopisju strmi nad izgubami Italijanov v polletni vojni, katere navaja avstro-ogrsko uradno poročilo s pol milijonom. Švicarski listi pa pravijo, da so podatki naznanjeni prav previdno, resnične izgube Italijanov pa

se lahko ceni nad 600.000 in to število ne bo preveliko.

Monte Sief.

Berolin, 23. novembra. Švicarski major Tanner, prideljen c. in kr. vojnoporočevalskemu stanu, poroča: Na Monte Sief, o katerem trdijo Italijani, da so ga zasedli, ni bilo v tej vojni nobenega Italijana. Istotako Italijani niso prekorčili sedla Siefskega ali stopili nanj. Deloma popolnoma napačna poročila Italijanov, slone najbrže na neresničnih poročilih višjemu poveljstvu poslanih, so pa vendar nerazumljiva, ker sistematično navajajo osvojenja, ki se niso izvršila.

Pol leta po napovedi vojne.

»Fremdenblatt« piše: »Kakor zgodovina ne pozna sramotnejšega izdajstva, kakršno je ono Italije, tako tudi ne pozna trdovratnejše in požrtvovalnejše brambe, kakršna je bramba Gorice. Vsa italijanska bojna moč, proti kateri stoji samo odlomek naše armade, se izčrpa v brezuspešnih naporih, da bi osvojila vsaj to eno mesto, katero bi mogla pokazati kot trofej zmage italijanskemu narodu. Govor justičnega ministra Orlanda priznava brezuspešnost italijanskih napadov. Minister je rekel, da posest Rima je stala mnogo manj, kakor stane par kvadratnih metrov pustih kraških tal.

Turški glas o vojni z Italijo.

Carigrad, 23. novembra. List »Der Osmanische Lloyd« poudarja v uvodniku velik zgodovinski pomen zmage avstro - ogrske armade na južnozgodnji fronti, ki obstoji v tem, da je monarhija, katero so razglasili sovražni časopisi, kakor tudi vojaški strokovnjaki za popolnoma izčrpano, sprejela vojno z Italijo na svojo roko in jo prestala zmagonosno. S ponosom gleda vsak Avstrijec in Oger na vrlo južnozgodnjo armado.

Potopitev več italijanskih parnikov v Sredozemskem morju.

»Baseler Nachrichten« poročajo, da je bilo potopljenih več italijanskih parnikov v Sredozemskem morju, kar se doslej z italijanske strani še ni nič omenilo. V vseh slučajih je mogla posadka doseči obal.

ITALIJANSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 25. novembra. (Kor. ur.) Iz vojnoporočevalskega stana: Rim, 23. novembra. Dopolnilna poročila o bojih dne 20. in 21. novembra za osvojenje višin severovzhodno Oslavja, poudarjajo njihov pomen in divjo trdovratnost. S četami četrte divizije je tekmovala sardinska grenadirski brigada toliko v vzneseni moči pri juriši, kolikor v žilavem odporu zoper ljute in neprestano ponavljajoče se protinapade sovražnika. Včeraj v tem odseku ni bilo nikakih daljših občutnih sovražnih protinapadov. Dan je potekel torej razmeroma mirno in naše čete so mogle osvojene pozicije izdatno ojačiti. Na Kalvariji, vzhodno Gorice se je nadaljeval naš napad. Dosegli smo črto grebena, katero smo držali kljub izredno litemu sovražnemu artiljerijskemu ognju. Na Kraški planoti so bili slabi sovražni napadi ponoči odbiti. Zjutraj se je delavnost povsodi zopet pričela. Močan strelski jarek pri Sv. Martinu na Krasu smo osvojili. Včeraj smo vjeli skupno 93 moč, med temi 7 oficirjev.

DROBNE VESTI IZ ITALIJE.

»Avanti« napoveduje v parlamentu energičen nastop vseh socialno - demokratičnih poslancev, ne glede na to, kako se bodo vedli pri stasi Giolittija.

»Messaggero« poroča, da so velikanski nalivi v Siciliji povzročili izredno veliko škodo, posebno v provincah Trapani, Girgenti in Catania. Viharji so izruvali drevesa, podsuli zidove in porušili hiše. Mnogo ljudi je utonilo.

D' Annunzio je priobčil v »Corriere della sera« odo na Srbijo, v kateri pa je menda preveč zabavljaj na vladarje sovražnikov Italije, ker je cenzura črtala razne odstavke v odi.

Izdadni italijanski vojni davki.

Rim, 24. novembra. Kraljevska naredba določa za čas vojne nove davke:

1. takozvani vojni vinar, to je en odstotek vseh direktnemu obdavčenju podvrženih dohodkov in en odstotek odbitka pri vseh plačilih javnih blagaj;

2. vojnodobitni davek, ki zadene od 1. avgusta 1914 do konca decembra 1915 izredne dobičke trgovcev, posredovalcev in industri-

jalcev vsled vojne v višini 5 do 30 odstotkov;

3. poostrenje reklamnih davkov in vpisnih pristojbin, povišanje davkov na bicikle, davka na izdelovanje vžgalic in prodajne cene soli;

4. povišanje porta za navadna pisma v deželi na 20 centezimov in nadaljnjih 20 centezimov za vsako težo nad 15 gramov.

Poraz Srbije Italijanom dobro došel.
Ženeva, 24. novembra. Radikalno francosko časopisje svari javnost, naj nikar ne upa na soprošč Italije.

Vojna z Rusijo.

POLOŽAJ NA RUSKEM BOJIŠČU.

Dunaj, 25. novembra. (Kor. ur.) Uradno razglasa:

Rusko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov. Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

BERSEMINDE V NEMŠKIH ROKAH.

Berolin, 25. novembra. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan dne 25. novembra

Vzhodno bojišče.

Armada skupina generalfeldmaršala von Hindenburga.

Berseminde je trdno v naših rokah. Število vjetnikov se je zvišalo na 9 častnikov in 750 moč, plen pa na 3 strojne puške.

Pri armadnih skupinah generalfeldmaršala princa Leopolda Bavarškega in generala von Linsingena je položaj neizpremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

23. novembra. Na fronti pri Dvinsku in severno od jezera Svetna smo vzeli prvo vrsto sovražnih okopov. Na jugo - zapadu od Dvinske je sovražnik ob reki Lankesi napadal, prisilili pa smo ga s svojim ognjem, da se je z izgubami vrnil v svoje stare pozicije. Na ostali fronti od Riškega zaliva do Pripiata nobenih izprememb. Na levem bregu srednjega Stira so napadle naše čete sovražnika zapadno od vasi Kozlince, severo - vzhodno od Cartorijske ob Stiru. Del sovražnika je zbežal, ostale smo z bajoneti uničili. V Galiciji smo s svojim ognjem ustavili sovražni napad pri vasi Chmelowlki, jugo - zapadno od Trembowle.

Boji ob besarabski fronti.

Iz Črnovic poročajo 24. novembra: V meglenem vremenu, ki je sledilo zadnjim snežnim zametom, so poskusili Rusi prodreti v prostoru Dzviniacze severovzhodno od Zalesčikov proti našim pozicijam, pri čemer so več ur popolnoma zaman trošili svojo artiljerijsko municijo. Naša artiljerija je odgovorila s kratkim, a silnim ognjem, ki je pognal sovražnika nazaj v njegova krita. Pri tem se je dognalo, da uporabljajo Rusi v tem prostoru izključno japonske topove. Podobno sovražno podvzetje na besarabski fronti se je enako končalo.

Izmišljeno poročilo.

Berolin, 25. novembra. (Kor. u.) Wolffov urad poroča: Kakor izveemo z merodajne strani, je v inozemskem časopisju zabeležena vest, da so ruske torpedovke potopile neko nemško križarko s 3000 tonami, popolnoma izmišljena.

Vpoklic letnika 1918 v Rusiji.

»Kölnische Zeitung« poroča, da pripravila ruska vlada vpoklic letnika 1918.

Koliko čet ima Rusija v Besarabiji. Iz Bukarešte: Marghilomanov organ »Inainte« pravi, da Rusija v kratkem ne bo storila nobenih korakov proti Bolgarski. Rumunska vlada ne bo dopustila prehoda ruskih čet. V Besarabiji pa tudi ne stoji

ZAPADNO BOJIŠČE.

POLOŽAJ NA ZAPADNEM BOJIŠČU.

Berolin, 25. novembra. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan dne 25. novembra

Zapadno bojišče.

Zgodilo se ni nič pomembnega. Vrhovno armadno vodstvo.

Poročilo generala Frencha.

22. novembra. Feldmaršal French poroča: Naša artiljerija je

Srbski poraz je Italijanom dobro došel, vsi govori italijanskih ministrov so komedija. Italijani so podobni korakom v operi. Korakajo vedno na enem in istem mestu pa kričijo: Naprej! Mi korakamo! Smešno bi bilo, ako bi ne bila tu v nevarnosti ek-sistenca celih narodov.

Italijanska diktatura v Valoni.

Budimpešta, 25. novembra. »A Vilag« poroča iz Aten: Iz Kria brzojavljajo, da je poveljstvo italijanskih okupacijskih čet v Valoni uvedlo diktaturo.

300.000 moč, marveč je tam koncentriranih samo 80.000 ruskih vojakov.

Ruska ojačenja v Besarabiji. Iz Bukarešte: Iz Tulče poročajo: Onih 200.000 moč ruskih čet, ki so baje stale do sedaj pri Ismailu, je odkorakalo po carjevem obisku v Bolgrad v Besarabiji.

DROBNE VESTI IZ RUSIJE.

Ruska socialno - demokratična stranka je izdala oklic, ki pozivlja na boj proti vladi ter pravi, da bo delalo delavstvo, če pade ruska vlada, na to, da se vojna ustavi. Iz Moskve poročajo, da bodo tam rekvirirali te dni vse letne vile v okolici, ki so last nemških ali avstro - ogrskih podanikov. Vile bodo prešle v last vojnega ministrstva.

»Rječ« poroča, da je bil posestnik nekega hotela v Petrogradu, Nemec Sall, obsojen na 3 mesece ječe, ker je govoril v svoji restavraciji nemško.

Petrograd, 25. novembra. (Kor. urad.) »Birževija Vjedomosti« poročajo, da namerava dati finančni minister za 12 milijonov rubljev ruskih novcev skovati na Japonskem. Isti list poroča: Člani dume, ki so se sestali v raznih odsekih, so zaprosili notranjega ministra, da naj uradnim potom preklicje prognanstva, ali jih pa vsaj za leto 1916 omeji.

Petrograd, 25. novembra. (Kor. urad.) »Rječ« izve: Seje dume bodo trajale samo 2 do 3 tedne, da predelajo proračun. Glavno delo bodo imele komisije. Oficialni debat bo le malo. Notranji minister Chvostov bo prebral kratko izjavo vlade. Predno se sestane дума, se bo baje izvršila prememba v kabinetu.

Intervju z generalom Russkim.

V intervju nekega petrogradskega poročevalca se je baje general Russkij izrazil tako - le:

»Prepričan sem, da nam ne morejo naši sovražniki sedaj več pripraviti nobenega neljubega presenečenja. Čas za presenečenja je potekel. S tem pa nikakor nočem reči, da je naš nasprotnik popolnoma onemogel in da leži v agoniji; to bi bila neodpustna površnost. Nasprotnik, naš nasprotnik je še močan, samo da ni več tako močan, da bi nas mogel presenetiti. Tako presenečenja so nemogoča nam nasproti, nemogoča pa so tudi nasproti našim prijateljem na zapadni fronti. Angleško - francoska vojska je tako močna, ima tako izborna vodstva in je tako zagnana, da bi bila presenečenja samo v našem načrtu. In ta presenečenja bodo prišla, za to vam jamčim. V zaželenem smislu bodo prišla.

Na vprašanje o njegovem naziranju glede balkanske vojne, je baje odgovoril general Russkij: »Dogodki na Balkanu niso nikakršna presenečenja, marveč male epizode. Balkansko vojno polje je pozorišče druge vrste, na tej fronti se usoda narodov ne bo odločila. Če tudi operira Nemčija sedaj uspešno na Balkanu, se bo mogla samo začasno okrepčati, nikakor pa ne rešiti.

Casopisje je prinašalo vesti o izkrcanju ruskih čet na bolgarski obali. To ni resnično. Mislim pa, da se bosta centralni državi bali pred množnostjo izkrcanja čet ter poslale čete v Burgas in Varno, da bosta preprečili spopad Bolgarov z onimi, ki so jih s svojo krvjo osvobodili.

zadnje štiri dni uspešno obstreljevala mnogo delov sovražnih črt. Sovražna artiljerija je stopila severno od Loosa in vzhodno od Armentièresa ter pri Ypresu v akcijo. Nekaj nemških aeroplanov je pristal dne 19. novembra v naših črtah. Vodnika in opazovalca smo vjeli. Letalo ni bilo poškodovano.

Nemška poročila z dne 21. novembra o naši fronti so popolnoma napačna. Z nemške strani zatrjujejo, da so zažgali veliko mino v naših pozicijah ob železnici iz Ypresa v Zonebeke. Mina se je razletela precej daleč od naših jarkov in ni povzročila niti škode, niti izgub. Od tedaj smo zasedli točke na obeh

straneh luknje, ki jo je napravila mina. De 18. in 20. novembra je sovražnik z letali napadal Poperinghe.

Nova avstralska ojačenja.

Melbourne, 24. novembra. (Kor. urad.) Reuter poroča: Avstralska vlada je sklenila, nabrati nadaljnjih 50.000 moč ojačenj, tako da bo narašal avstralski kontingent na kakih 300.000 moč.

Vpoklic letnika 1917 na Francoskem.

Reuter poroča iz Pariza: Vojni odsek je sklenil po posvetovanju z Gallienijem, vpoklicati za 15. december letnik 1917.

Kitchener gre v Egipt.

Iz Carigrada: Glasom poročila iz Aten, odpotuje Kitchener v Egipt, da nanovo organizira obrambo dežele. Kitchener je mnenja, da bo Egipt v kratkem pozorišče prihodnjih velikih dogodkov vojne, na katere mora biti Anglija pripravljena.

Kitchener kot prorok.

Ženeva, 24. novembra. Francoski listi javljajo iz Aten: Kitchener je grškim krogom izjavil, da bo imel v mesecu marcu 4 milijone vojakov (menda Francozov in Angležev op. uredn.) pod orožjem ter da bo mogel povrh oboroževati in preskrbovati z municijo tudi še 6 milijonov Rusov (!).

Gallieni, vodja vojnega sveta.

Francoski ministrski svet dne 22. novembra pod predsedstvom Poincaréja je trajal 4 ure. Gallieni je predložil več predlogov glede vpoklica ministerijalnih uradnikov. — Francoska bo priporočala zavezniškom, da naj imenujejo Gallienija za vrhovnega voditelja vojnega sveta. Prihodnji vojni svet se bo vršil v par dneh zopet v Parizu ter se ga bodo udeležile tudi Rusija, Anglija in Italija.

Mirovno razpoloženje na Francoskem in v Angliji

»Kölnische Zeitung« poroča, da je povedal neki francoski sotrudnik »N. Züricher Zeitg.«: Par dni po odstopu Delcasséja je prispel pod pretvezo, da hoče obiskati feldmaršala Frencha, lord Haldane v Pariz, da se prepriča v razgovoru z dvema najvplivnejšima osebama, ali so v Parizu pripravljeni, razgovarjati se o mirovnih pogajanjih, ali pa hočejo še počakati na oni trenutek, ko bo ena izmed štirizveznih držav porazena, kar bi štirizvezi vsekakor škodovalo. Haldane je storil svoj korak v trenutku, ko so mislili na Francoskem, da se je tudi pri drugih bojujočih se državah pokazala utrujenost. Slišati je bilo, da naj se vrnejo Nemčiji afriške kolonije, za kar naj vrne Nemčija francoske departemente. Najtežavnejše je bilo vprašanje Alzacije in Lotarinške. »Naj bi bili za nič prelili svojo kri?« vprašuje Francoz. Bati bi se bilo v tem slučaju besne vstaje. V intelektualnih krogih se vedno bolj vprašujejo, zakaj naj se nadaljuje ta vojna brez cilja in brez slave. »Kölnische Zeitung« naglašja, da izvira to poročilo od nekega Francoza.

Angleški parlament.

Rotterdam, 24. novembra. (Kor. urad.) »Nieuwe Courant« poroča iz Londona: Zakonski načrt, vsled katerega naj se podaljša zakonodajna funkcija parlamenta, ni bil predložen včeraj, kakor je to svoj čas naznanil Asquith, in sicer zato ne, ker so se v zadnjem trenutku pojavile težkoče.

Lordi proti vladi.

Londonski viri pravijo, da so Churchillove izjave v njegovem sporu z vlado učinkovale na Angleškem mnogo bolj, kakor je to znano v inozemstvu. Več političnih zborovanj zadnjih dni je zrcalilo nezadovoljnost ljudstva. Na nekem zborovanju lordov je izjavil eden izmed govornikov, da je slučaj Churchill zopet dokaz, da angleška vlada ne more trpeti zmožnih moč za vodstvo vojne. Po 15 mesecih vojne Anglija še ni prišla preko priprave in poskusov. Angleške rezerve pa so popolnoma nič vredne. Vsakdo ve, da je za Anglijo skoraj nemogoče opremiti novo vojsko, da trgovsko plovstvo pojema, da ubožajo deli države, in da se grozi veliko angleško svetovno gospodarstvo razbiti v senco: Nekaj drugi govornik je izrazil mnenje: Če bi hotela angleška vlada govoriti resnico, bi morala reči: skleniti moramo mir. Zborovanje je poslalo ministrskemu predsedniku Asquithu deputacijo.

Proti Nemški Vzhodni Afriki.

V Pretoriji je bilo uradno razglašeno, da bo poveljnik južnoafriških čet v vojni proti Nemški Vzhodni Afriki polkovnik Beves, ki je bil poveljnik neke kolone v Nemški Južozapadni Afriki.

Boj za Carigrad.

Angleži pred Bagdadom poraženi.

London, 24. novembra. (Kor. u.) Indijski urad poroča: Angleške čete so po silnem boju, ki je trajal cel dan, zavzele v ponedeljek turško pozicijo pri Ktezifonu, 18 milj od Bagdada, vije 800 mož ter vplenile mnogo orožja in opreme. Angleži so zgubili 2000 mož mrtvih in ranjenih. Noči od 23. na 24. novembra so pešno odbili turške protinapade. Iradi pomanjkanja vode pa so se orali umakniti proti reki, ki teče ali 4 milje pod zavzeto pozicijo.

Sveta vojna Arabcev.

»Lokalanzeiger« poroča iz Carigrada: Emir Abdul Malik kliče vsa arabska plemena na sveto vojno proti Francozom. Velik del plemen se je že odzval pozivu.

Iz Perzije.

Iz Carigrada poročajo: Poziv perzijskih demokratov za pridružitve k Turčiji je imel uspeh. Plemena se na tisoče in tisoče zbirajo pri Buširu ter groze napasti mesto, če se Angleži ne odpravijo. Oplenitev nemškega konzulata v Buširu s strani Angležev je ljudsko jezo še podžgala.

Rusija, Anglija in Perzija.

»Ikdan« poroča, da je perzijska vlada že odposlala odgovor na zahtevno rusko noto. Odgovor naglašja, da se more baviti perzijska vlada z ruskimi in angleškimi željami šele, če se bodo ruske čete, ki so vdrle v Perzijo, umaknile, in če bodo tudi Angleži zapustili zasedene južno-perzijske pokrajine. Obenem protestira perzijska vlada proti temu, da ruske čete rekvirirajo svoje potrebščine od prebivalstva brez plačila in zahteva, da se vse plača, še predno bodo ruske čete zapustile Perzijo.

Kelmoraj, 23. novembra. (Kor. urad.) Z ozirom na poročila ruskih in angleških časopisov, da so se avstro-ogrski in nemški poslaniki ter turški veleposlanik umaknili pred ruskimi četami, ki so bile odposlane iz Kasvin v Teheran, izjavlja neka berlinska brzojavka lista »Kölnische Zeitung«, da dejstvo, da korakajo ruske čete zopet enkrat v Teheran, v Perziji ne povzroča nikakršnega novega položaja. Saj zavzemajo Rusi tam že 5 let kot takozvani protektorji Perzije grozeče stališče. Pač pa se je položaj od početka vojne nekoliko izboljšal; prej je imela namreč Rusija v Perziji 50.000 mož, sedaj je morala to število znižati na 5000. Perzija se je na prav hvalevreden način trudila ves čas vojne zavzemati napram vsem bojujočim se strankam resnično nevtralnost stališče. To je bilo seveda Angliji trn v peti. Zato je bil odposlan neki ruski oddelek v Teheran, da bi imeli perzijsko vlado popolnoma v rokah. Ta korak bo gotovo pripomogel, jasno pokazati perzijskemu narodu usodopolne posledice angleško-ruskega prijateljstva za njihovo domovino. Vsemu svetu pa kaže ta korak zopet enkrat, kako vpoštevata Rusija in Anglija nevtralnost slabotnih dežel, kakor hitro pridejo v poštev njihovi interesi.

Turški senat.

Carigrad, 23. novembra. (Kor. urad.) Senat je sklenil addresso kot odgovor na prestolni govor. Adresa izražja zahvalo senata Alahu za doživetje zadnjih 10 mesecev, ki so prebrčali izlamski svet o končni zmagi. Adresa naglašja hrabrost turške armade pri Dardanelah, katere delovanje je pokazalo, da polmesec ne zatone nikdar. Nadalje izjavlja, da so neprestane zmage zavezniških držav, Turčije, Avstro-Ogrske in Nemčije, zagotavljale zmago pravice nad krivico. Poskus sovražnikov, odločiti vojno s tem, da so jo prenesli na Balkan, se je ponesrečil vsled modre politike Turčije, vsled česar je pristopila tudi Bolgarska zvezi. Končno izjavlja adresa, da se senat popolnoma pridružuje mnenju vladarja, da mora trajati vojna tako dolgo, da si zajamčijo zavezniške armade ugoden mir.

Vesti iz primorskih dežel.

Lanthierijevega pačja v Gorici na Starem trgu je skoro vsa posuta. Zadele so jo bombe iz italijanskih zrakoplovov. Uničena je tudi galerija slik.

Tržaška ženska podružnica družbe sv. C. in M. priredi v proslavo 67-letnice vladanja Njegovega Velikanstva v sredo 1. decembra v Narodnem domu slavnostno prireditev z izbranim sporedom, ki ga bodo izvajali učenci Ciril-Metodove družbe šol. Ves dohodek je namenjen jugozapadni armadi.

Vrta slovenska žena je umrla pri S. M. Magdaleni v Trstu, gospa Terezija Stubel. Vzgojila je svoje otroke v narodnem duhu in povzročila

je dajala zgled rodoljubne žene. S ponosom se je odala ob vsaki priliki v narodno nošo tržaških okoličank.

Vojško izvežbanje dalmatinske šolske mladine. V seji dalmatinskega deželnega šolskega sveta v Zadru 17. t. m. se je sklenilo uvesti v vseh ljudskih šolah, učiteljskih in srednjih šolah Dalmacije telovadbo in vojaško izvežbanje moške šolske mladine kot obvezni predmet. Vojško vežbali bodo mladino vojaški inštruktorji, dokler se ne dobi za to zadosti sposobnih civilnih učnih moči. V Boki Kotorski je že uvedeno vojaško vežbanje in dosega ugodne in razveseljive rezultate.

Dnevne vesti.

— Pohvala divizijskega poveljnika 17. pešpolka. Že v uradnem komunikatu je bilo posebno omenjeno hrabro bojevanje kranjskega pešpolka št. 17. O tem je izdal divizijski poveljnik naslednjo pohvalo: 17. pešpolk je šel v zelo nevarnem času v dneh..... tretje soške bitke v postojanke. Zasedel je z večino mladih moštvo takrat najbolj ogrožene postojanke goriškega mostišča..... Polk je tam kljub največjim težavam in pomanjkanju pogumno in stanovito vztrajal, je odbil na obeh krajih številne sovražne napade in je vrjel sovražnika, če je vdril, z drznimi in pogumnimi protinapadi ponovno nazaj. Stejem si v posebno častno in srečno dolžnost, da izrazim temu staropreizkušnemu polku, ki je v goriškem mostišču povečal svojo slavo, žalibog za ceno mnogo dragocene krvi, z novim nevenljivim lavorovim vncem, njegovemu pogumnemu moštvo, njegovim zglednim častnikom in izvrstnemu polkovnemu poveljniku, sedaj ko odhajate k novim dejanjem, svojo najprisrčnejšo zahvalo in odkritosrčno občudovanje v svojem imenu in v imenu soborilcev..... infanterijske divizije. Nas vseh najprisrčnejše želje spremljajo lepi polk na njegovih daljnih poteh. Da bi mu bili odločeni povsod uspehi in slavnostna dejanja.

— Odlikovani slovenski častniki. Srebrni signum laudis je dobil nadporočnik 12. gorskega topničarskega polka Modest Škraba in num laudis so dobili: nadporočnik 47. pešpolka Franc Verhovnik, stotnik 2. bos.-herc. pešpolka Franc Jazbec, nadporočnik 31. topničarskega polka Modest Škraba in rez. poročnik 27. pešpolka Ivan Pokorn. Vojaški zaslužni križec 3. razreda za vojno dekoracijo sta dobila nadporočnik 96. pešpolka Bogomil Mešovšek in rezervni poročnik 96. pešpolka Ignacij Bezjak. Signum laudis so dobili: nadporočnik 34. pešpolka Feliks Seigerschmidt, nadporočnik pri 131. infanterijski brigadi Ivan Škarja in črnovojniški nadporočnik pri 14. divizijskem trenskem poveljstvu Josip Marčič.

— Odlikovanja. Z vojnim križcem za zasluge je odlikovan stotnik 97. pešpolka, Ljubljancan g. Rudolf Šmuc, ki je padel 5. septembra na ruskem bojišču blizu Čuparke ob Dnjestr. S srebrno hrabrostno kolajno I. razreda je pa odlikovan kadet 53. pešpolka g. Jožko Hudina, ki je zdaj v ruskem vjetništvu. V ruskem vjetništvu je tudi praporščak 53. pešpolka g. Martin Gajski, doma pri Vel. Dolini na Dolenjskem. Gajski je osobito znan po svoji hrabrosti in je bil odlikovan z zlato in obema srebrnima kolajnama.

— Vojno odlikovanje. Polkovni zdravnik v rezervi dr. Otmar Szymanski, poveljnik stabilne rezervne bolnišnice »Zavidovič« v Kranju, je odlikovan z vitežkim križcem Franc Jožefovega reda na traku križca za vojaške zasluge.

— Posvetovanja v Budimpešti. Poljedelski minister Zenker, sekcijski šef dr. Seidler in dvorni svetnik dr. Binder so se 24. t. m. v Budimpešti ves dan posvetovali z ogrskim poljedelskim ministrom in so se večeraj ta posvetovanja nadaljevala. Gre za aprovacijska vprašanja.

— Padel je za domovino na Dobrobski planoti gosp. Dinko Cizel, trgovski sotrudnik iz Polzele na Štajerskem. Vrlemu junaku časten spomin. — Cenjeni rodbini iskreno sožalje!

— Na laškem bojišču je bil v desno roko ranjen Oton Christof, sotrudnik tukajšnje tvrde J. Grobelnik, sin ravnatelja učnega zavoda, g. Josipa Christofa. Zdravi se v gluho-nemnici.

— Spomin na pokojnega učitelja g. A. Turka. Zadnji ponedeljek smo čitali mrtvaško oznanilo, da je dne 25. vinotoka t. l. padel junške smrti na Dobrodbu g. Anton Turk, rez. praporščak in učitelj D. C. M. v Gorici. Čuden slučaj. Ravno istega dne je pisal pokojnik družbi sledečo dopisnico: »Draga mi D. C. M.! Oglasil se Vam nisem že nad 4 mesece, pa ne mislite, da sem pozabil na svojo stara dobrotnika in predstojnika!

— Javim Vam tem potom, da sem še vedno čil, godi se mi dobro. Udeležil sem se obeh bitk na Dobrobski planoti; sedaj se ravno nahajam v tretji, najgroznejši, kar si jih more človek predstavljati. Srečo imam čez mero! Italijanske granate so nam razbile dosti — a ušel sem jim dosedaj. Pred 2 mesecema sem bil v Gorici v naši šoli. Vse v redu, čuva jo stražnik. (Ako bi videl danes šolo, poročal bi drugače. Op. pisca.) Blagovolite mi sporočiti novi naslov g. Bega.

— V kratkem še kaj, do takrat pa vsem gg. odbornikom pozdravi!« To dopisnico je pokojnik izročil svojemu prijatelju, da jo ponese naslednje jutro v Trst na pošto. Toda preden je prispela dopisnica na pošto, zadela je plemenitega Turka laška granata. Dopisnico je odposlal par dni pozneje družbi njen tržaški učitelj g. Katnik, toda pri družbi niso mogli verovati grozne vesti, posebno, ker ni »Edinost« ničesar poročala. Tolajši smo se, da je bila vest prenačljena. Družba je pisala na dve strani, toda preden je prispel odgovor, potrdil je mrtvaški list kruto resnico. — Pokojni g. Turk je bil šele 25 let star, toda vsled svoje vestnosti in agilnosti zelo čislav v vseh goriških narodnih krogih. Ne samo v šoli je bil celi mož na svojem mestu, temuč pri vsakem narodnem delu uvaževani činitelj. Vse ga je ljubilo in čislalo, a najbolj ga bo pogrešala družba kot najboljšega vzgojitelja in organizatorja. Bodi mu ohranjen večni spomin!

— Dolinarjev Borojevič. Vojska je in kdor se ne bori, govori o nji, jo opeva, slika in modelira. Ali bo tudi na umetniškem polju sledil preporod, kakor ga prerokujejo, no to ne spada v okvir poročila o Dolinarjevem Borojeviču. V gorki, še bolj zakajeni sobi, med svežim mavcem in starejšimi kipci raznih očetov, stoji v nadnaravni doprni velikosti kip generala in spodaj napis: Borojevič... Tam ob Soči so gorke ure, zrak se stresa in gore dajejo zamolkot odmev, tam je borba za vničanje in pogubo. General stoji, plašč ima ogrnjen in ga spredaj drži s prekrizanimi rokami. Mirno gleda ta smrtni ples, mirno in s pogledom človeka, ki ve, kdo ga je postavil na to mesto in zakaj ga je postavil; s pogledom objema vse obzorje, vidi kako buta val za valom ob pečino, ali skala je nepregibna in ni sence dvoma na njegovem obrazu. Danes ne bo konca, niti jutri, morda tedne in mesece, morda se požene val znova proti pečini, branitelj ve, kakšen bo konec, zato je miren in mirna je domovina... Za našo grudo moči kri soške poljane, potomci bodo iskali znakov te dobe — in kip, v katerem je posebej naša vsa naša borba in naša velika doba, mora priti iz ateljeja v kraj, vsakemu viden in dostopen!

— Pozdrave vsem vojakom in celi prelepi slovenski domovini pošiljajo: Stofla Alojzij iz Gorice, Barič Alfonz iz Krainevasi, Stare Marij iz Trsta, Bartolič Matevž iz Istre, Cerovac Tomaž iz Istre, Stanič Josip s Krasa in Dukli Josip iz Istre.

— Iz ruskega vjetništva se je zgasil tehnik Josip Urbančič, poročnik 79. inf. polka. Vjet je bil 3. septembra v vasi Mozczanica pri Lukcu. Nahaja se v malem mestecu Wenew pri mestu Tul. (Tulskaja gubernija.) Piše, da je zdrav. V jedni hiši je 30 avstrijskih častnikov, ter imajo svojo kuhinjo. Tam se nahaja tudi tehnik in poročnik S. Lapajne iz Idrije od ravno istega polka. Bila sta istočasno vjeta.

— Čuden in ganljiv slučaj se je zgodil včeraj na južnem kolodvoru. Prispel je vlak z ranjenci. Nosilci so položili dva težko ranjena vojaka enega poleg drugega v nosilnice. Vojaka sta se spogledala, začudeno dvignila roke in h kratu vzkliznila »Gjuro«, »Ivo«, oči sta jima žarele — bila sta brata, ki sta se našla v tej trpki in vendar za nju tako radostni situaciji. Brata, dalmatinska Hrvat, sta služila pri različnih kompanijah, vedela nista drug za drugega, da sta ranjena, tudi v vlaku ne, še le tu v Ljubljani sta se videla in spoznala. Ko so ju naložili v avtomobil sta še vedno začudeno in veselo motrila drug drugega in se klicala. Okolu stoječi so ganjeni gledali na ta prizor bratske ljubezni in vojaški krogi so gotovo poskrbeli, da se bodeta brata - vojaka zdravila v isti bolnici, v isti sobi ter združena pretrpela, kar jima je naložila vojna usoda.

— Darilo. Gospa Ana Goldstein je mesto cvetic na dragi grob darovala 10 kron za okrepčevalno postajo.

— Namesto venca na krsto g. Ivana Toporiša, c. kr. sodnega svetnika v Novem mestu, sta darovali Karolina Picek in Ana Picek 15 K za božičnico v vojni bolnišnici v Ribnici.

— Darilo. Gospa Ana Goldstein je mesto cvetic na dragi grob darovala 10 kron za okrepčevalno postajo.

— Namesto venca na krsto g. Ivana Toporiša, c. kr. sodnega svetnika v Novem mestu, sta darovali Karolina Picek in Ana Picek 15 K za božičnico v vojni bolnišnici v Ribnici.

— Za slepe vojake. Za nameravani deželni zavod za slepe so darovali oziroma nabrali darove: Upravištvo »Slovenskega Naroda« iz listov zbirke 40 K + 38 K 20 v, župni urad Soča na Goriškem zbirko 14 K, Kupač Alojzija, poštarica, Selce nad Skofjo Loko zbirko 30 K; Kresniška župnija 15 K, Vetransko društvo v Idriji 30 K in Nežika Vrhovce, Ljubljana, 25 K. Bog plačaj!

— Odlikovanje. Iz Zidanega mosta: Nadvojvoda Fran Salvator je kot protektor - namestnik Rdečega križa podelil naslednjim damam in gospodam za posebne zasluge v vojski častne kolajne in namreč: Častni znak 2. razreda za vojno dekoracijo g. dr. Demšarju in g. dr. Habianitschu. Srebrno častno kolajno z vojno dekoracijo ge. Mariani Habianitsch, ge. Mariji Kropelj in gosp. Ant. Pfletschingerju. Bronasto častno kolajno z vojno dekoracijo gđc. Kati Skamen in gđc. Marici Sulčičevi.

— Naredba c. kr. trgovskega ministrstva z dne 8. novembra 1915 glede najvišjih cen s plošnimi denarji glede najvišjih cen s splošnimi denarji. Najvišja cena denaturiranega spirita v kotlih ali sodih čez 500 litrov je za Kranjsko 109 K. Cene pri nadrobni prodaji pod 25 l smejo doseči največ 10% višje in jih določijo politična deželna oblast. V ti količini mora biti 90% alkohola, če ga je pa več, se sme cena dvigniti razmeroma. Nadrobni prodajalci spirita morajo imeti v svojih lokalih na vidnem prostoru nabite najvišje cene. Nadzorstvo za točno izpolnjevanje te naredbe je poverjena političnim oblastim I. instance. Prestopki te naredbe se kaznujejo z globo do 5000 kron ali z zaporom do 6 mesecev. Natančno besedilo naredbe je v CLVI. Izvodu drž. zak. pod točko 332 z dne 1915.

— Ministrska odredba z dne 23. septembra 1915, št. 283 drž. zak. je zahtevala celo vrsto kovinskih predmetov za vojne namene in prepovedala prodajo takih predmetov. Ceravno je že preteklo precej časa, odkar je bilo razpečevanje izdelovalcem kakor tudi trgovcem prepovedano, se vendar prodaja še nadalje vrši. Na ta način izgubi vojaška uprava veliko za njo vrednostnih stvari. Tudi je vsled prodaje občinstvo mnenja, da bo smelo te predmete obdržati in je na ta način oškodovano. Gremij trgovcev opozarja prizadete svoje člane na to odredbo s pripombo, da bo mestni magistrat z intenzivnim nadzorovanjem po lastnih organih in potom organov c. kr. policijskega ravateljstva take prodajalnice najstrožje nadzoroval in v slučaju najmanjšega prestopka vsakega prizadetega najstrožje kaznoval.

— Gremij trgovcev opozarja svoje člane, da spada obravnavanje prošelj za dovolitev izdelovanja in razpečevanja znamenj in emblemov, sploh blaga, opremljenega s patriotičnimi okraski, osobito s posnetki novega avstrijskega, ogrskega in skupnega grba ter zastav vojske in vojne mornarice — v kompetenco c. kr. deželnega predstestva, kamor se bo dotičnikom, ki bi hoteli take predmete izdelavati ali prodajati, obrniti.

— Trgovce in obrtnike, kakor tudi prizadete stranke, se enkrat in zadnjičkrat opozarjamo, da bode do zadnjega t. m. treba oddati vojaške-mu erarju posodo iz bakra, medij niklja ter pralne kotle, vsled česar naj se vsi prizadeti še pravočasno preskrbe z nadomestilno posodo. Hkrati pripominjamo tudi, da mora vsak prodajalec nadomestilne posode imeti strankam na razpolago to-zadnevni uradni maksimalni cenik. Kdor bi cene navijal, bode najstrožje kaznovan z denarno globo ali pa z zaporom.

— Družba sv. Cirila in Metoda je prejela od slav. hraničnega in posojilnega društva v Ptuj 1000 K, od posojilnice v Mariboru 200 K in od okrajnega odbora v Šmarju pri Jelšah 100 K. V teh težkih časih je družbi tolika darežljivost prava uteha. Srčno želimo, da bi se naše šolske družbe spomnili tudi drugi denarni zavodi, ter ji priskočili s kakim prispevkom na pomoč. Darovalcem na izrekamo najtoplejšo zahvalo. — Družbi sv. Cirila in Metoda je poslala »Narodna čitalnica« v Črnomlju 20 K — mesto venca na krsto nekdanjega predsednika in poštvovalnega delavnega člana pok. gosp. c. kr. sodn. svetnika Iv. Toporiša v Novem mestu. — Gosp. dr. Josip Georg, odvetnik v Šmarju je nakazal 20 K — namesto venca umrlemu g. dr. Viljemu Janežiču, c. kr. viš. svetniku pri nadsodnji v Gradcu. — Nadalje je prejela družba mesto venca na krsto umrlemu gosp. Juriju Česniku v Knežaku 10 K od gosp. Alojz Domicelja st. Vsem darovalcem srčno hvala!

— Pozor begunci s Primorskega! Begunci iz Primorskega, ki

stanujejo v policijskem okolišju ljubljanskem, t. j. v mestni občini ljubljanski, ali v občinah Zgor. Siska, Vič in Moste, se s tem pozivljajo, da se najkasneje do 5. decembra 1915 še enkrat posebno policijsko prijavijo. V ta namen posebno prirejene zglasilnice se bode v zglasovalnem uradu c. kr. policijskega ravateljstva in na vseh policijskih stražnicah. Begunci so v smislu tega razglašja po razpisu c. kr. deželne vlade Kranjske z dne 19. novembra 1915, št. 31.805 vse osebe, ki so povodom vojnih dogodkov svoje bivališče prenesle iz Primorskega v Ljubljano, brez oziroma na to, ali so bili v to prisiljeni ali ne, in sicer vračunši vse uradnike in sluga iz Primorja, katerim je določen vsled vojne uradni sedež v Ljubljani. Izpolnitev zglasilnice se ima upoštevatič posamezne rubrike, točno, resnično, in dobro čitljivo vršiti. Zglasilnice se morajo razum od prijavitelja podpisati tudi od stanovanjedajalca, kateri je za pravilnost prijave soodgovoren. Ako bi kdo temu razglasu ne ustregel, bi se kaznoval, ne samo prijavi podvrženi beguncem, marveč tudi stanovanjedajalec, po ministrski naredbi z dne 30. septembra 1857, drž. zak. št. 198, z globo do 200 K ali zaporom do 14 dni. Razum tega se bo vse begunce, ki se do 5. decembra 1915 ne bodo prijavili po tem predpisu, prisilnim potom iz ozgeja vojnega območja odpravilo. — C. kr. policijski ravateljstvo v Ljubljani, dne 25. novembra 1915.

— Iz srednješolske službe. Profesorja c. kr. višje realka v Gorici: dr. Ivan Gregorin in dr. Anton Papež, sta pridružena v službovanje na c. kr. višji realki v Ljubljani v šolskem letu 1915/16.

— Iz ljudskošolske službe. Absolvirana učiteljska kandidatinja Ljudmila Povalej je pripuščena k brezplačni praksi na osemrazredni dekliški šoli pri Sv. Jakobu v Ljubljani.

— »Glasbena Matica«. Dva dobrodelna koncerta dne 7. in 8. decembra 1915, v katerih se bo izvajal veličastni Mozartov »Requiem«, se vršita na čast padlim našim hrabrim vojakom. Ves čist dohodek obeh koncertov je namenjen za naše invalidne in oslepele junake.

— Vstopnice za dobrodelna koncerta »Glasbene Matice« se dobivajo od danes naprej v trafikih v Prešernovi ulici.

— Avstrijski državljanki sta postali gospodini Gusti Cimolini, učiteljica otroškega vrta, in Vida Cimolini, gojenka IV. letnika učiteljskega.

— Fronki in marke. Pri plačilih v Svico je plačati za 100 frankov, 133 kron; pri plačilih v Nemčijo pa za 100 mark 140 kron.

— Na koleri je umrl dne 22. novembra v ljubljanski epidemijski bolnišnici italijanski vojni vjetnik Santo Oliveri italijanskega pešpolka št. 70.

— Tako — le se mora odrezati! Te dni je neka komodna gospodinja, ki se ji menda ne zljubi hoditi na trg, od ženski, ki so nesle na trg, kar na cesti kupovala živila in zanje ponujala visoko pretirane cene. Ko je bila od neke druge na ta nedostatek opozorjena, se je odrezala: »To nikogar ne briga, pa če za liter mleka tudi krono plačam!« Take prešerne gospodinjne naj vzamejo na znanje, da to ne briga samo posameznikov, marveč tudi oblasti in je že vse preskrbljeno, da ne bodo dajale s svojo lenobo (bodi naravnost povedano), povoda za navijanje cen, ampak bodo morale hoditi kupovati tja, kamor druge in tudi plačevati po predpisanih cenah, ki so vsekarer že itak visoke. Sicer bi pa prav nič ne škodovalo, ko bi morale take gospodinjne, ki ponujajo za živila več, kakor sploh producenti zahtevajo (pa le take), vsaj trikrat toliko plačati, kakor druge. S tem bi se jim komoditeta in prešernost hitro ugnala! Pripominimo pa, da so take ženske večkrat krive kazenskih posledicam, ki zadenejo producente.

Nepoboljšljiva tatfca je Josipina Javšič, ki je bila dne 19. novembra v Celju aretirana. Ta dan je odpeljala posestniku Francu Sušku konja z vozom izpred neke gostilne na Zidanem mostu, a orožnik jo je došel in jo prijel. Obsojena je bila že dne 19. oktobra na 2½ leta ječe zaradi mnogih tatvin, a z ozirom na njeno bolezen, so odložili nastop kazni. Ta čas je Josipina Javšič porabila, da je izvršila nove zločine.

Dotični gospod, ki je vprašal sredi septembra t. l. nakladalca špeditijske tvrde Ranzinger, ko je ravno izkladal pohištvo na Bleiweisovi cesti, če ima tvrda Ranzinger agente in prodaja cikoriijo, naj se zglaš nemudoma med uradnimi urami na deželno sodišču soba številka 94.

Znamenje časa. Predvčerajšnjim popoldne je bila iz veže Predškofijo št. 11 izpred Jančarijeve pekarije ukradena vreča bele... Tat je dosedaj še neznan.

Razne stvari.

* Umri je olomuški nadškof dr. Bauer 74 let star.

* Umri je v Monakovem znani nemški slikar Gabriel von Max, 75 let star.

* 700 naših vojakov so osvobodili Nemci v Prištini iz srbskega vojnega vjetništva.

* Na Kosovem polju. Pri grobu sultana Murada I., ki je l. 1389. premagal Srbe na Kosovem, so postavili Nemci častno stražo.

* Spomenik poljskim legijam. Iz Lvova poročajo: Na enem najlepših trgov mestu bodo v kratkem postavili spomenik poljskim legijam.

* Enver paša v Sofiji. Turški general Enver paša je prispel v torek v Sofijo, kjer je konferiral z vojnim ministrom Najdenovom in dvornim maršalom generalom Savovom. Enver paša je na to odpotoval v Orsovo. Na povratku se ustavi zopet v Sofiji.

* Poljubčki. V Stuttgartu na Nemškem so obsodili ženo mizarkega mojstra Amalijo Ege, baletno plesalko Irma Ege na dva dni zapora. Kiparjevo ženo Katarino Haidle pa na en dan zapora — zaradi poljubčkov francoskim vojnim vjetnikom.

* Ali se bo sonce razletelo? Francoski astronom Pulseux je prišel do spoznanja, da se sonce ne zmanjšuje in na svetlobi ne pojema, kakor se navadno misli, nego da se veča in sije vse močnejše ter da se bo tekom tisoč letij razpočilo in tedaj seveda tudi uničilo zemljo.

* Zaprlj so v Libercah na Češkem radi tatvine nekega moža, ki se je na policiji legitimiral za Karla Picka, nadinženirja pri deželni vladi v Ljubljani. Nadaljnja poizvedovanja so pokazala, da so bili njegovi legitimacijski papirji potvorjeni in da se pretirani imenuje Boleslav Misiaczek in da je srednješolski profesor, ki je izvršil že nekaj goljufij. Pač žalosten konec.

* Žena dveh bratov. V nekem kraju blizu Potsdama na Nemškem živeča žena, je pred dobrim letom izvedela, da je njen mož koj začelkom vojne padel. Po preteku enega leta je žena tako pozabila na padlega moža, da si je poiskala drugega. Poročila se je z bratom prvega moža. Zdaj pa se je naenkrat izkazalo, da tudi prvi mož ni padel, nego da je živ in zdrav. Se več! Prvi mož hoče svojo ženo nazaj imeti, drugi je neče dati, žena pa še vedno ne ve, katerega moža naj se drži.

* V moški obleki. V neki odlični dunajski kavarni je bil v nedeljo zvečer velik dirindaj. Nenadoma je namreč prišla policija in je prišla okroglega gospoda. Izkazalo se je, da je ta gospod — ženska, namreč ločena soproga ravnatelja nekega rudnika na Štajerskem. Oblekla je moško obleko, ker je nameravala na svojega moža storiti atentat. Mož se hoče namreč drugič poročiti, njegova ločena žena bi pa to rada preprečila.

* Bolen črnovojnik je zabodel prostovoljno strežnico. Črnovojniški delavec Jakob Sergas, prej trgovec v Trstu, je obolel na živcih in je prišel v rezervno bolnico v Tullnu. Tam je z nožem sunil prostovoljno strežnico Karolino Hummel z vso silo v trebuh in jo tako težko poškodoval, da leži že pet mesecev v bolnici. Zdravniki so izrekli, da je Sergas sicer bolan na živcih in da ima večkrat napade besnosti, a umoboljen da ni. Sergas je bil obsojen na dve leti ječe.

* 100 mark kazni, ker je hvalila nemškega cesarja. »M. N. N.« poročajo, da se pojavlja na Angleškem vedno večje sovraštvo proti Nemcem. Angleži so postali v tem oziru še bolj divji kakor Francozi. Tako so pisale »Times« nedavno, da je vsak Nemec špijon, če ne plačan, pa rojen. Angleži sami zapadejo kazni, če se pohvalno izrekajo o Nemcih. Tako je neka dama v družbi drčila, da je nemški cesar boljši od angleškega kralja. Bila je naznanjena in sodnik jo je obsodil, ker je hvalila nemškega cesarja, na 100 mark kazni.

* Boj parnika s podmorskim čolnom. »Republican« poroča iz Orana: Angleški parnik »Merzian« je došel tja. Na morju ga je obstrlel nekaj podmorski čoln. »Merzian« je posvaril dva druga angleška parnika, ki sta vozila za njim. Med tem je podmorski čoln parnik živahno obstrlel. »Merzian« pa je poskušal podmorski čoln opetovano potopiti; med tem sta obe ostali angleški ladji lahko zbežali. Šele ko je podmorski čoln odplul proti vzhodu, je »Merzian« odplul v Oran, kjer je izkrcal 24 mrtvih ter kakih 70 ranjenih, med njimi 30 težko ranjenih.

* Srbski kralj Peter se udeležuje sedaj bojev proti bolgarskim in nemškim četam. Malo znano dejstvo je, da se kralj Peter ne bojuje prvič proti Nemcem. V francosko - nemški vojni 1870./71. je vstopil namreč sedanjí srbski kralj, tedanjí princ Peter Karagorgjevič, kot podporočnik v francosko armado ter se je nahajal pri rezervi 15. francoskega armadnega zbora, ki je bila pri Bannieru od Nemcev potolčena. Princ Peter je rešil svojo četo pogina s tem, da je z njo preplaval reko Loiro. Pozneje je bil prideljen generalnemu štabu 18. divizije ter za hrabrost odlikovan z viteškim križem častne legije.

* Na avstrijsko - švicarski meji. Vojno ministrstvo je povabilo nevttralne države, naj pošljejo svoje delegate, da si ogledajo avstrijska taborišča za vjetnike in za internirance. Eden švicarskih delegatov, dr. Gustav Kraftt je priobčil o svojem obisku v teh taboriščih povse lojalno poročilo. Med drugim je tudi popisal, kako se godi revizija na avstrijsko - švicarski meji. Pravi, da vlada posebno nezaupanje proti ženskam. Vjeli so žensko, ki je imela obvezano roko, češ, da se ji je roka zlomila in je zavita v mavec. Vzlic jokanju in prošnjam te ženske so odprli zavoj in videli, da roka sicer ni zlomljena, pač pa da je v zavoju iz mavca mnogo važnih volaških spisov. Vsaka sumljiva ženska se mora v posebnem prostoru sleči in se kopati. Zgodilo se je namreč, da so vjeli žensko, ki je imela na koži na svojem hrbtu zapisanih vse polno špijonažnih vesti; pisana so bila tako zakrita, da je na prvi pogled še spoznati ni bilo; šele ko so ženski odrgnili hrbet, so se pokazale te »freske«. — Iz ostalega poročila dr. Kraftta bodi le še eno zabeleženo, da je namreč avstrijski šadkor v Švici za 30 centimov cenejši, kakor na Dunaju.

Umri so v Ljubljani:

Dne 21. novembra: Zorka Pavlin, žena deželnega računskega oficijala, 29 let, Ilirska ulica 22.

Dne 22. novembra: Josip Novinec, pešec. — Ivan Dolinar, lovec. — Janos Molnar, pešec. — György (Juri) Buta, črnovojniški poddesetnik, vsi štirje v rezervni vojaški bolnici v Marijanišču. — Fran Pollainer, četovodja. — Josip Vojta, pešec. — Juri Bahry, pešec, vsi trije v rezervni vojaški bolnici na obrtni šoli.

Dne 23. novembra: Ivan Juros, pešec, v rezervni vojaški bolnici v Marijanišču. — Juri Pirc, dninar-hiralec, 68 let. — Tomaž Razinger, bivši hlapec - hiralec, 78 let, oba na Radeckega cesti 9. — Frančiška Anderwald, brivčeva soproga, 37 let, Poljanska cesta 16.

V deželni bolnici.

Dne 19. novembra: Marija Breznikar, služkinja, 27 let.

Dne 21. novembra: Marijana Tavčar, mestna uboga, 69 let.

Današnji list obsega 4 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

JEZEZNATO VINO S KINO
Lekarnja PICCOLI-ja
v Ljubljani
krepka malokremna, nerazna
in eslebele oseba
Krepije navadeno
mnoštvo železa,
kar je pri slabih
vinih malokdaj.

1 steklenica 2 kroni.

+

Globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
srcegrajočo vest, da je naš nepozabni, iskreno ljubljani sin, oziroma brat

Dinko Cizel

trgovski sotrudenik

dne 26. oktobra t. l. na Doberdolski planoti, zadet od sovražne granate,
umrl junaške smrti za domovino in cesarja.
Dinko, junak, branilec domovine svoje in rodne grude slovenske, po-
čivaj sladko v zemlji domači!

POLZELA, 24. novembra 1915. 3088

Josip in Ruža Cizel, starši. — Janjo, Adolf, Zora in Vekoslav,
bratje in sestra.

+

Anton Verbič, trgovec v Sevnici, javlja žalostno vest znancem in
prijateljem, da je njegov večletni sotrudenik

Dinko Cizel

dne 26. oktobra na južno-zapadnem bojišču, zadet od sovražne granate,
padel junaške smrti. 3089

Bodi mu lahka slovenska zemljica, katero je neizrečeno ljubil!

„KINO IDEAL“

PREDOR

Od Bernhard Kollermannna,
se samo danes in jutri še predvaja.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt z manjšajočimi se 11 vplačili.

„SLAVIJA“

Vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reservni fond K 71.940.302.20. — Izplačane odškodnine in kapitalije K 145.150.178.20.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa polnoma dajeta: Zigar pisarne so v lastni ban-čni hiši

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici šte. 12.

Meblovana soba

s posebnim vhodom, 3090
se odda s 1. dec. solidnemu gospodu.
Kje, pove uprav. »Slovensk. Narod.«

Išče se velika meblavana

SOBA

za prvi december. 3070
Ponudbe na upravnštvo »Slovenskega
Naroda« pod »soba/3070«.

90 hekto vinske posode

dobro ohranjene, od 50—700 litrov,
se prodaja.

Kje, pove uprav. »Slovensk. Narod«
3043

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI
PORODNIŠNICA
LJUBLJANA, KOMENSKEGA ULICA 4
SEF. ZDRAVNIK PR. MARJ. DR. FR. DERGANČ

Povečane slike

do naravne velikosti, kakor tudi
oljnate portrete na platno
izvršuje umetniško po vsaki foto-
grafiji 4192

Davorin Rovšek

prvi fotografski in povečevalni zavod
v Ljubljani, Kolodvorska ul. 34 a.

Vdovski in sirotinski zaklad celokupne oborožene sile

(oddelek: vojno zavarovanje)

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 6., II. nadstr.

išče novih

sotrudnic in sotrudnikov

za sklepanje vojnih zavarovanj v Ljubljani in ljubljanski okolici.

Predstaviti se je osebno v v ponedeljek, dne 29. novembra med
3. in 5. uro popoldne v uradnih prostorih.

Proti nalezenju

se moramo varovati tembolj, ker sedaj razne nalezljive bolezni na pr. škrlatinka, ošpice, koze, kolera, tifus nastopajo z zvišano močjo, zato

rabite

4179

povsod, kjer se pojavijo take bolezni, dobro desinfekcijsko sredstvo, ki ga morajo imeti ob potrebi pri vsaki hiši. Najprimernejše razkužilo sedanosti je po preiskavah zavodov prof. Löfnerja, Liebreicha, Proskauerja, di Vestea, Pfeifferja, Vertuna, Pertika, Vasa itd. nesporno

LYSOFORM

ki se brez vonja, nestrupen in ceno dobi v vsaki lekarni in drogeriji v originalni steklenici (zeleno steklo) po 90 v. Učinek Lysoforma je točen in zanesljiv, zatorej ga zdravniki priporočajo za razkuževanje pri bolniški postelji, za izmi-
vanje ran, oteklin, za antiseptične obveze in za irigacijo.

Lysoformovo milo

je voljno toaletno milo, ki obsega Lysoform in učinkuje antiseptično in se lahko rabi za najbolj občutljivo kožo, tudi pri otrocih in dojenčih. Dela kožo mehko in voljno ter povzroča posebno vonjav duha. Zadostuje en poizkus in rabili boste zato zanj prejeto to izvrstno milo, samo navidez drago, v rabi pa jako varčno, ker milo dolgo traja. Komad stane K 1.20.

Lysoform s poprovo meto

je močno antiseptična ustna voda, ki takoj in zanesljivo odstrani duha iz ust ter zobe beli in konservira. Tudi pri katarjih v vratu, kašlju in nahodu ga po zdravniški odredbi lahko rabite za grganje. Nekaj kapljic zadostuje na kozarcu vode. Originalna steklenica stane 1 krono 60 vinarjev in se dobiva v vsaki lekarni in drogeriji. Zanimivo knjigo z naslovom »Zdravje in desintekcija« pošlje na željo gratis in franko kemik HUBMANN, referent Lysotorgwerke Dunaj. XX., Petraschgasse 4.

Nemeblovana soba

na solnčni strani, lepa in prostorna,
se odda. Kuhnova cesta 23./II.
nadst. levo. 3087

500 kron!

Vam plačam, ako Vaša kurja očesa, bradavice, obliščane v 3 dneh brez bolečin ne izginejo s korenino vred z RIA balzomom. Lonček z garancijskim pismom 1 K, 3 lončki K 2.50, 6 lončkov K 4.50. Komenu, Košice (Kassa) i Postfach 12/22, Ogrsko. 2884